

sætte, skal kunne bringe den anden Ægtefælle ind under Forsørgelsesvæsenet. Hvis det er Manden, der er forladt, er hans Forsørgelsespligt dog ikke dermed ophørt, jfr. § 2, Stk. 1, men kan omsættes i Bidrag.

Med Hensyn til Stk. 3 henvises til de almindelige Bemærkninger til Kap. I, jfr. Sp. 2953.

Stk. 4 svarer til Fattiglovens § 10, Stk. 4.

I Stk. 5—7 er det fastslaaet, at hvis et Bidrag, paalagt i Henhold til § 9, Nr. 3, ikke betales, betragtes det ikke betalte Bidrag som Kommunegæld for den forsørgelsespligtige, evt. med særlige Retsvirkninger, jfr. § 319, Stk. 2.

Til § 16.

Svarer til Fattiglovens § 11 kun med den Tilføjelse, at Forsøgeren snarest muligt skal underrettes om den ydede Hjælp, jfr. Bemærkninger til § 15, Stk. 1, en Tilføjelse, der efter Erfaringen ikke er overflødig.

Kap. II.

Til § 17.

Svarer til Fattiglovens § 23. Der henvises til de almindelige Bemærkninger til Kap. II, jfr. Sp. 2954.

Til § 18.

Stk. 1 svarer til Fattiglovens § 27, Stk. 3, idet Staten dog kun refunderer $\frac{2}{3}$ (jfr. herom de almindelige Bemærkninger til Kap. II, jfr. Sp. 2954), medens det paa den anden Side er slaaet fast, at Statens Refusionspligt gælder enhver Form for lovlig ydet Hjælp. (Efter Fortolkningen af Fattiglovens § 27 gælder Statens Refusionspligt kun egentlig Fattighjælp).

Der er derhos i § 18, Stk. 2, givet Regler om Hjælp til Personer, der ikke har dansk Indfødsret, men som efter Socialministerens Skøn bør *modtages* til Forsørgelse her i Landet. Det er bestemt, at Hjælp til saadanne Personer *fuldt ud* refunderes af Statskassen, idet det Hensyn, der har ført til, at man iøvrigt kun har foreslaaet $\frac{2}{3}$ Refusion af Hjælp til Udlændinge, i disse Tilfælde krydses af Hensynet til den Kommune, i hvilken vedkommende henvises til Forsørgelse, og som maaske ingensomhelst Forbindelse har haft med Vedkommende. Det vil ikke med Billighed kunne paalægges denne Kommune at bære en Opholdskommunes Andel af Forsørgelsen. Statskassens Pligt til at yde *fuld* Refusion vedvarer dog kun, saalænge det Trangstilfælde varer, der forelaa, da han

blev modtaget til Forsørgelse her i Landet; og ved senere Trangstilfælde refunderer Statskassen kun $\frac{2}{3}$ af Hjælpen.

Til § 19.

Bestemmelsen er enslydende med Fattiglovens § 24, Stk. 1, medens en til Stk. 2 svarende Regel bortfalder som Følge af, at Forsørgelseskommunesystemet foreslaas ophævet.

Til § 20.

Stk. 1 og 2 svarer til Fattiglovens § 25; Stk. 2 har ingen større praktisk Betydning.

Stk. 3: Forholdet er i Øjeblikket det, at der f. Eks. ydes ogsaa Normalbidrag efter Alimentationsloven og i mange Tilfælde Hjælp efter Fattiglovens § 63 til Personer, hvis Berettigelse til vedvarende Forsørgelse her i Landet alene hviler paa den tilfældige udbetalende Myndigheds Skøn, uden at Amtet, som efter Fattiglovens § 27 i Reglen skal refundere disse Bidrag, fører noget effektivt Tilsyn hermed eller har faste Regler at gaa efter.

For at sikre en ensartet Behandling af disse Tilfælde foreslaas det, at disse Personer, som ikke har dansk Indfødsret, og hvis Forsørgelsesret ikke hviler paa traktatmæssig Hjemmel, fremtidig, for at vedblive at oppebære offentlig Hjælp, skal have et Forsørgelsesbevis hos Socialministeriet. Det synes nemlig rimeligt, at det i alle Tilfælde bliver Ministeriet, der kommer til at bestemme, hvorvidt en Udlænding skal have Adgang til mere vedvarende Hjælp her i Landet.

Stk. 4: Der henvises til det raadgivende Udvalgs Bemærkninger til »Fremtidens Forsørgelsesvæsen« II § 16 i den som Bil. 2 aftrykte Betænkning fra Udvalget, jfr. Sp. 3197.

Til § 21.

Selv om det er Tanken, at Udlændinge kun skal kunne forsørges her i Landet i Kraft af traktatmæssig Hjemmel eller i Henhold til et af Socialministeren udstedt Forsørgelsesbevis, maa det sociale Udvalg ikke vægre sig ved at yde andre Udlændinge Hjælp, indtil Ministeriet har truffet Afgørelse af, om de skal hjemsendes eller ej.

Saadan Hjælp vil ogsaa blive Opholdskommunen refunderet med $\frac{2}{3}$ af Statskassen, forsaavidt den er lovlig, og Indberetning uopholdelig og senest inden 1 Maaned sendes til Ministeriet.

Der henvises til det raadgivende Udvalgs Bemærkninger i den som Bilag 2 b aftrykte Betænkning til den tilsvarende § 17 i »Fremtidens Forsørgelsesvæsen« II, jfr. Sp. 3197.